

SUMMARFESTIVALURIN 2014

Summarfestivalinum

TAÐ MINNI GÓÐA

Burhan G

Longu 20 sekund aftaná konsertbyrjan hugdi eg fyrstu ferð at telefonunim. Burhan G gjørdi á leið alt tað, sum hann ikki skuldi havt gjørt. Í stuttum var talan um eina innøvaða og poleraða plastikkonsert við ongum kanti ella dýpd. Um man fyrst tekur sangirnar hjá honum, so eru teir ógvuliga banalir, onki sigandi og snúgva seg

allir um útvatnaðan kærleika til onkra gentu, sum ongin kennir. Tað var ikki akkurat nakar Janus Djurhuus, ið stóð á pallinum, og tað skurrar eisini bara í oyrunum, tá ein 31 ára gamal maður syngur kærleikssangir til 14 til 16 ára gamlar gentur. Ímillum sangirnar blívur hann við á kunstigasta máta at tosa um kærleika, meðan hann formar hendurnar sum

eitt hjarta. Alt var bara ov rómakent, og óerligheitin skein ígjøgnum framfærsluna sum sólin gjøgnum eitt wc papír. Harafturat kemur hann á pallin við attitudu sum ein kongur, sum bara ikki er føroyski mátin at gera tað uppá. Í Føroyum er bara pláss fyri eyðmjúkum fólki. At tónleikararnir vóru ótrúliga góðir var tó eitt fint plástur á sárið.

Manglandi festivalkensla

Summarfestivalurin klárar at savna út og við 10.000 fólki, men tað er alíkvæl okkurt, sum manglar fyri at geva mær eina ordiliga festivalkenslu. Í roynd og veru minnir Summarfestivalurin meira um eina stevnu enn um ein festival

– bara við nógvum tónleiki. Tey fægstu – tó nøkur – fara á Summarfestival fyrst og fremst fyri tónleikin, men heldur fyri at mæta fólki. Júst sum á eini stevnu. Ein orsök man vera, at Summarfestivalurin roynir at raka so breitt sum gjørligt í aldri, at festivalurin fær dām av at vera ein familjufestivalur meira enn ein tónleikafestivalur.

Siktir ov nógv eftir børnum og tilkomnum

Eitt sindur til børnini og eitt sindur til tey tilkomnu er gott. Men í ár var ov nógv krút brúkt á hesar bólkarnar og ov lítið til teirra millum 20 og 35 ár. At børnini fingi sítt var sum so í lagi, tí tey hildu til í KÍ høllini og tóku ikki

nógv pláss av skránni. Men av fimm útlendskum høvuðsnøvnum vóru trý til tilkomin, eitt til børnini og eitt til 14 til 16 ára gamlar gentur. Jú víst vóru fleiri góð føroysk nøvn til forsømda aldursbólkin, men føroysku bólkarnar hoyrir man á leið fyra ferðir um árið og eru tí ikki nakað, man betalir eitt fýrasífrað krónutal fyri at hoyra. Uppskriftin hevur eisini verið í so eintáttá í nøkur ár: Faa eitt rokknavn ella ein danskara úr 70unum til tey tilkomnu og eitt popnavn til yngstu genturnar.

Manglar kant

Hevði Summarfestivalurin verið ein bilur, hevði hann verið ein Toyota. Ríggjar og koyrir væl, men hevur

ikki kantin, sum fær hann at skilja seg úr mongdini. Prísurin fyri at fevna øllum kann vera, at tað kann vera torført at gera festivalin serstakan. Eitt nú er allur tónleikurin á festivalinum slíkt, sum man hevur hoyrt áður. Man fer ikki á Summarfestival við trúgv og vón um, at man kann verða tikin á bóli, tí man kennir allar bólkarnar frammanundan. Við tí er ikki sagt, at tónleikurin er vánaligur, tí víst er nógv gott – hann er bara ikki spennandi. Í staðin fyri at hyggja frameftir og kanska dyrka nýggjar bólk, sum eru spennandi, verður mesta av krútinum brúkt afturlítandi upp á bólk, sum í dag longu eru populerir.